

Sygn. akt II KK 256/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **P. R. R.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)

w dniu 13 lipca 2022 r.,

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 9 listopada 2021 r., sygn. akt II Ka [...],

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 25 czerwca 2020 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W nadzwyczajnym środku zaskarżenia, wniesionym od orzeczenia Sądu Okręgowego zmieniającego zaskarżony apelacjami obrońców wyrok Sądu Rejonowego poprzez obniżenie wymierzonej skazanemu kary 4 lat do 2 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności, obrońca zamieścił wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie. Jego autor – jak się wydaje - przeoczył, że zastosowanie instytucji z art. 532 k.p.k. może być następstwem zupełnie wyjątkowych względów, których w przedmiotowej sprawie jednak nie wykazano. Wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją, o którym

mowa w art. 532 § 1 k.p.k., ma charakter wyjątkowy od zasady, w myśl której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, chyba że ustawa stanowi inaczej. Przełamanie tej reguły i skorzystanie z dobrodziejstwa względnej suspensywności kasacji jest wprawdzie możliwe, jednak powinno być uzasadnione szczególnymi względami, pozwalającymi na uznanie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Zasadniczym jednak powodem wstrzymania wykonania orzeczenia jest to, by waga zarzutów wymierzonych przeciwko prawomocnemu orzeczeniu była na tyle znacząca, że wręcz w polu widzenia jawi się granica, od której można mówić o oczywistej zasadności kasacji. Wstępna analiza sprawy, na obecnym etapie postępowania, w którym nie dochodzi jeszcze do merytorycznego rozpoznania zarzutów kasacyjnych, nie pozwala na takie stwierdzenie; również sama deklaracja obrońcy, iż Sąd Najwyższy wyda wyrok kasacyjny, to zdecydowanie zbyt mało, aby móc uznać, że konieczne jest odstąpienie od wykonalności wyroku.

Z tych powodów, nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do uwzględnienia wniosku obrońcy.

Dlatego orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.

[as]